

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 15 Grudnia r. s. 1820 roku

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacji	Wysokość Baro- m.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dn. 13 średnia.	27 cal. 11,73 in	— 15,42 stopni	Pół. Zach.	Pogoda
	dn. 14 średnia.	28 — 0,83 —	— 12,92 —	Pół. Zach.	Pogoda
	dn. 15 godz. 6	28 — 1,6 —	— 10, —	Pół. Wschod.	Śnieg

WIADOMOŚCI KRAJOWE

W I L N O.

Po tylu stratach, które kraj ponosił w latach ostatnich, przez śmierć członków tutejszego uniwersytetu, nowej, równie nieodżałowanej, doznał, w osobie ś. p. *Zacharyasza Niemczewskiego*, radcy kolegijskiego, profesora zwyczajnego matematyki wyższej.

Urodzony w Xięstwie Żmudzkiem, po ukończeniu nauk w szkole akademickiej kroszkiej, wszedł do seminarium nauczycielskiego, przy szkole wtedy głównej litewskiej r. 1788; po otrzymaniu stopnia doktora filozofii i nauk wyzwolonych, przeznaczony na nauczyciela do szkoły grodzieńskiej r. 1794; przeniesiony do uniwersytetu na vice-profesora matematyki wyższej stosowanej w r. 1797; po odbytych sześciu letnich podróżach do krajów zagranicznych, gdzie od wielu towarzystw uczonych za członka swego przybrany; od roku 1808 go ciągle zajęty już pracami publicznego uczenia, w r. 1809 na profesora nadzwyczajnego, a w 1810 na zwyczajnego potwierdzonym został. Od r. 1813 do 1817 go był cenzorem książek, a od 1817 go przez trzy lata urząd dziekana oddziału nauk matematycznych i fizycznych sprawował. Zakończył życie d. 10 t. m., o godzinie 4tej z południa, po kilkutygodniowej chorobie mając wieku lat 52.

Dnia 12 wieczorem, JW. Biskup i kawaler *Kundzicz*, z licznym duchowieństwem, świeckim i zakonem, zaprowadził jego ciało do kościoła akademickiego ś. Jana, na którym znajdował się JW. Rektor z członkami uniwersytetu, gimnazjum i uczący się młodzież.

Nazajutrz od godziny 6tej odprawiali się wigilię i msze śś. przez zgromadzenia zakonne, w liczbie których XX. Bazylianie chcąc mieć uczestnictwo w oddaniu ostatniej posługi dla tego męża, pod którego przewodnictwem tyle się młodzieży zgromadzenia w naukach matematycznych doskonaliło, swoim obrządkiem podobnie nabożeństwo odprawili. Naostatek kler głównego seminarium, odśpiewał wigilię, po których mszą wielką śpiewał WJX. *Kłagiewicz*, profesor uniwersytetu, kanonik katedralny wileński. Po mszy miał kazanie WJX. *Borowski*, kaznodzieja kościoła akademickiego: wystawił w życiu ś. p. *Niemczewskiego*, obraz cnotliwego człowieka, chrześcijanina i obywatela, który wszystkie swe usiłowania poświęcał, dla gorliwego dopełnienia obowiązków swojego powołania. Na nabożeństwie znajdował się JW. Rektor z członkami Uniwersytetu, gimnazjum i uczącą się młodzieżą. Publiczności liczne było zgromadzenie. Studenci wynieśli zwłoki jego z kościoła, a wielu z nich towarzyszyło im na mogiły XX. *Bernardynów*, gdzie w ziemi złożone zostały.

Dobroczynny za życia, uwiecznił pamięć swej cnoty, zapisując około pięciu tysięcy rubli srebrnych, na wieczny fundusz dla ubogich uczniów przy szkole kroszkiej; sto czerwonych złotych na szpital parafii wojnickiej, w której się rodził, i kilkaset rubli na wileński dom Dobroczynności.

Gazeta senacka z dnia 4 grudnia, ogłosiła Ukaz J. C. M. do Rządzącego Senatu, o rozciągnięciu urzędu handlu tranzytowego między *Odessą* i królestwem polskim w brzmieniu następującem:

Dnia 11 września. Wydane dnia 14 sierpnia 1818 roku o handlu tranzytowym urządzenie, przez które dozwolono wysyłać towary od granic *Mołdawii*, *Austrii* i *Pruss* do *Odessy*, i z tego miasta do pomienionych granic, Rozkazując rozciągnąć i na *Królestwo Polskie*, rozciągając przez to wysyłanie z niego towarów do *Odessy* i z *Odessy* do Królestwa, na prawidłach w pomienionym urządzeniu opisanych, z przeznaczeniem na wprowadzenie i wyprowadzenie komór *Ustuluzkiej*, *Brzesko-Litewskiej* i *Grodzieńskiej*, a dla przechodu transportów dróg, które wskazane są w rozpisaniu do tegoż urządzenia przyłączonem, i z naznaczeniem na przychód transportów czteromiesięcznego, a na obrótnie podanie jerlików sześciomiesięcznego terminu."

Petersburg, dnia 25 listopada. Radca tajny *Rachmanów* najłaskawiej mianowany został senatorem.

Hrabia *Bulgary*, pełniący obowiązek sprawującego interessa w Madrycie, za odznaczające się jego zasługi i niezmordowaną czynność mianowany został radcą dworu, oraz radcą poselstwa przy misji madryckiej.

Od kilku już dni używamy przyjemnej pory zimowej. Mrozy nie przechodzą dwunastu stopni *Reamura*. Każdego prawie poranku od godziny ósmey do 10 tak gęsta mgła napelnia powietrzokrag, iż odziesięć kroków niczego dostrzedz nie można. Koło południa jednak zawsze się wypogadza i czas aż do wieczora już się nie zmienia. W nocy koło jedenastej i później powiększa się zimno do stopni 16 i dalej już się nie posuwa. Przy tém powietrze jest suche i zdrowe a wiatry, które dotychczas panowały, zupełnie ucichły.

— Podpułkownik *Piadyszczew*, służący w wojenno typograficznym depu w wydziale kwatermistrzowskim, ma wydać wkrótce atlas jeograficzny Cesarstwa Rossyyskiego, królestwa polskiego

go i Wielkiego Xięstwa Finlandzkiego, ułożony według najnowszych i najpewniejszych opisów, a przeznaczony dla życzących gruntownie poznać geografiją pomienionych ziem i chcących mieć dobrego przewodnika tak po drogach pocztowych, jak równie też po traktach prywatnych. Ten atlas będzie się składać z 70 kart. Kosztuje n. najpiękniejszym papierze rubli assygnacyjnych sto. Lecz gdy wydawca, nie na dostatecznych funduszów do wydania tego dzieła; ogłasza zatem prenumeratę, która przyjmuje się w bibliotece do czytania Pana *Pławilczykówna* przy *sinim* *moście* i u *Xięgarza Pluchart*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, dnia 19 grudnia. Wczoraj obchodzono tu Imieniny J. C. Mei W. Xięcia Mikołaja przez nabożeństwo i Te Deum, a oświecenie wieczorem.

J. C. K. Mość, Pan nasz miłościwy, dekretem swoim z dnia 27 listopada (9 grudnia) r. b. tak dla ważnych zatrudnień prezesa senatu, jako też dla słabości zdrowia długą pracą służbie krajowej poświęconą starganego, JW. Stanisława Kostkę Hrabę Potockiego senatora wojewodę, od obowiązków ministra prezydującego w komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego łaskawie uwolnić raczył. Nie chcąc jednak N. Pan pozbawiać się całkowicie światła i doświadczenia jego w naradach nad rzeczą publiczną, mianował tegoż JW. Stanisława Hrabę Potockiego prezesa senatu ministrem stanu, z wezwaniem do zasiadania w radzie stanu, mianując w miejsce jego ministrem prezydującym w tejże komisji dekretem swoim z tejże samej daty, JW. Stanisława Hrabę Grabowskiego senatora kasztelana.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 10 grudnia. Nie potwierdziła się pogłoska, jakoby Hrabia *Bellegarde*, prezes rady nadwornej wojennej, został mianowany wielkorządcą cywilnym i wojskowym w *Mediolanie*.

Słychać, iż dwór francuzki usiłuje zapobiedz wojnie między Austryą i Neapolem.

Zdaje się rzeczą pewną, iż Baron *Frimont*, generał jazdy, obeymie dowództwo wojska austriackiego, przeznaczonego przeciwko *Neapolowi*. Lecz mimo tych wszystkich przysposobień, publiczność tutejsza nie sądzi jeszcze, aby przyszło do wojny, a przynajmniej jest wielkiem podobieństwem do prawdy, iż jeśliby rząd neapolitański odrzucił uczynione mu propozycje, wojsko nasze nie przejdzie rzeki *Po* przed końcem stycznia.

Potwierdza się wiadomość (pisze gazeta berlińska), iż między innemi propozycjami uczyniono także królowi neapolitańskiemu i tę, aby był obecny na układach monarchów względem interesów dotyczących się krajów jego. Zdaje się atoli, iż przemagająca w *Neapolu* strona nie dozwoli mu tego uskutecznić. Konstytucja hiszpańska, którą Król *Ferdynand* zaprzysiągł, zabrania monarchsze podróży za granicę, bez wiedzy parlamentu.

Opawa, dnia 11 grudnia. Przybywszy tu dnia 5 b. m. Wielki Xiążę Rossyjski *Mikołaj*, stanął w domu Barona *Gastheimb*, a po krótkim odwiedzeniu N. Cesarza *Alexandra*, powitał zaraz NN. Cesarstwa austriackich. Naza-

jutrz przyjął wspomniany W. Xiążę hołd uszanowania od oficerów i członków stanów.

Arcey-Xiążę *Rudolf*, kardynał i arcey-biskup ołomuniecki, zwiedził dnia 7 b. m. muzeum tutejsze, i kilka sztuk do zbioru ofiarował. W przeciągu 9 dni dał w różnych kościołach bierzmowanie 10,244 osobom.

Dnia 8 b. m. przybył tu z *Paryża* Hrabia *Pozzo di Borgo*, generał i poseł Rossyjski przy dworze francuzkim, a dnia 4 b. m. zjechał tu z *Warszawy* Hrabia *Sobolewski*, minister sekretarz stanu Królestwa Polskiego.

KRÓLESTWO OBOJEJ SYCYLI.

Oto jest urzędowa nota ministra spraw zagranicznych Króla Obojej - Sycylii, rozesłana w imieniu jego wszystkim dworom europejskim.

Neapol dnia 1 października.

„Król Obojej-Sycylii, ponowiwszy w obliczu parlamentu narodowego uroczystą przysięgę zachowania nowej umowy towarzyskiej, która dobro dynastji jego wspólnem uczyniła z dobrem ludu jego, mniema, iż jest najpierwszą i najważniejszą powinnością jego użyć wszelkich środków, przez któreby dzieło swoje ustalił i zachował od zamachów, jakieby rachuby mylne polityki wzniecić mogły. A przeto, rozkazał Król niżej podpisanemu ministrowi swojemu do spraw zagranicznych, żeby przesłał niezwłocznie Xięciu Metternichowi ministrowi spraw zagranicznych N. Cesarza austriackiego, Króla węgierskiego i czeskiego, następujące pismo:

„Odtąd, jak Król postanowił wspierać jednomyślnie ludów jego życzenia przyjęciem dla krajów swoich konstytucji hiszpańskiej, najpierwszem staraniem jego było uwiadomić gabinet wiedeński, z którym jedynie ma umowy, o okolicznościach, które ten wypadek zrzędziły, i razem zapewnić go, iż tenże wypadek nie zrzędzi najmniejszej zmiany w stosunkach przyjaźni i dobrego porozumienia; trwającego szczęśliwie między dwoma dworami. Chlubne poselstwo w tej mierze poruczone Xięciu *Cariati*; lecz wszelkie w dopełnieniu go usiłowania jego były bezskuteczne, bo minister austriacki pod rozmaitemi pozorami odmówił wytłumaczenia się względem wypadków neapolitańskich. Fatalne uprzedzenie opanowało już było umysł jego, i oświadczył się wyraźnie przeciw politycznej zmianie naszej wprzód, niżeli mógł powziąć o niej sprawiedliwe zdanie, i prawie za pierwszą o niej wieścią, która go doszła. Król nasz pragnąc oświecić dwór wiedeński o rzetelnym stanie interesów naszych, napisał sam czempredzey do J. C. Mości, swego siostrzeńca i zięcia, a Xiążę *Mikołaj Serra-Capriola* miał zlecenie oddać list królewski N. Cesarzowi, i donieść ministrowi austriackiemu o przeznaczeniu Xięcia *Gallo* na poselstwo w Wiedniu, na miejsce Xięcia *Ruffo*, który przez niewymówione niczem nieposłuszeństwo rozkazom rządu utracił zaufanie monarchy i narodu jego. Na nieszczać, poselstwo Xięcia *Serra-Capriola* nie było szczęśliwsze od poselstwa Xięcia *Cariati*. Odpowiedziano mu, iż N. Cesarz nie sądzi się obowiązany odpowiedzieć na list Króla dlatego, iż ma go tylko za poufny, i zaraz posłał z kancelaryi austriackiej na granice rozkaz nie dopuszczenia Xięcia *Gallo*, aby jechał do Wiednia. Jakoż poseł ten, opatrzony wierzytelnym i poufnym listem Króla swego do Cesarza, musiał zatrzymać się w *Klagenfurcie*; a gdy przesłał ministrowi austriackiemu przełożenie względem tak nieprzyzwoitego obcy-

ścisła się z sobą, odpowiedział mu Xiążę Metternich w nocy pod dniem 2gim września, iż po podkopaniu do gruntu gmachu towarzyskiego, i zagrożeniu razem bezpieczeństwu tronów, tudzież trwałości uznanych konstytucyj, i spokojności ludów, N. Cesarz działałby przeciw zasadom, które wziął za niezmiennie dla siebie prawidło, gdyby wysłuchał zleceń Xięcia Gallo danyh. Wyznać należy, że im kto bardziej zastanowi się nad tem wyrażeniem, tém trudniej mu znaczenia jego dōysć przyydzie, jeżeli dobrą wiarą, i bez uniesienia się namiętnością zechce zdarzenia neapolitańskie rozważyć. Gdy Król, wolny w swoim pałacu, wpośród swej rady, złożonej z dawnych jego ministrów, przedsięwziął zadość uczynić powszechnemu życzeniu ludów swoich, nadając im rząd lepiej zastosowany do ich potrzeb, zgodniejszy z oświeceniem wieku teraźniejszego, a który nadałby im wcześniej, gdyby życie ich nie tajało, przed nim; gabinet wiedeński mniema, iż gmach towarzyski jest w podstawie podkopany!

„Gdy słuszność praw służących panujący u nas rodzinie powszechna wola narodu głośno przyznała, zapewniła i zatwierdziła; gdy tenże naród w pierwszych chwilach politycznej odmiany okazał Królowi i rodzinie jego głębokie uszanowanie i zupełne poświęcenie się dla nich; utrzymują, że bezpieczeństwo tronów jest zagrożone. Gdy całemu światu wiadomo, żeśmy aż do skrupułu okazali uszanowanie dla praw, niepodległości i ustaw innych narodów, nie chcąc mieszć się w żaden sposób do interesów Benewentu i Pontecorvo leżących w królestwie naszym, i że mieszkańcy ich usilnie prosili Króla, aby ich do monarchii Obojey-Sycylii przyłączył, i gdy dopełniając co do głosci uciążliwy warunek, który na nas okoliczności włożyły, wypłacamy rzetelnie Xięciu Beauharnois 5 milionów franków, które nasz rząd obowiązali się płacić, twierdząc, że uznane ustawy, i spokojność ludów są w niebezpieczeństwie! szczęściem, iż te okoliczności tak są wiadome, że o nich wątpić nie można, i że przekonalsię w tej mierze samże gabinet wiedeński. Jakoż, po porozumieniu się Xięcia Metternicha z Xięciem Cimitile, użył on przeciw niemu innej już, a nie tej, broni. Zdaniem Xięcia Metternicha, Węglarze (Karbonar) są jedynymi sprawcami zdarzeń w Neapolu, zmusili wolę Króla i narodu, podniecili wojsko do buntu, i wykrzyknęli niedokładną konstytucyą, bo niebędącą żadną rękomyą. Takie to są nowe zarzuty, które minister austriacki Xięciu Cimitile przeciw politycznej zmianie naszej uczynił. Rozważmy je spokojnie i bez złości.

„Gdy jaka sekta lub fakcja otrzymuje przemocą jakie nadania, naturalną jest rzeczą, iż prędkiej czy później tworzy się opozycja, że nabiera siły, a niekiedy nawet przewagi nad stronną tryumfującą. U nas przeciwnie; zamiast najmniejszego śladu niezgody, widać ścisłą i doskonałą jedność w uczuciach, zasadach i chęciach. Nieograniczone poświęcenie się dla Króla i dyktasty jego; niezłomne przywiązanie do rządu konstytucyjnego, i postanowienie bronięcia go do upadłego; oto jest politycznej wiary wyznanie wszystkich mieszkańców Obojey-Sycylii, od czego nie wyłączamy nawet palermitanów. Wyjawszy to, co u nich zaszło; żaden gwałt, żaden opór nie naruszył spokojności królestwa, rozkazy rządu są szanowane, sprawiedliwość jak należy szafowana; podatki płacone; karność w wojsku zachowana, wolność osobista i zdani w zupełnej swej mocy; a jeśli przesadzona gorliwość

jakie uchybienia zrzuciła; te na głos silnego i ojcowskiego rządu już zniknęły. Wyборы deputowanych do parlamentu, tento nieomylny termometr ducha publicznego, dostatecznie dowiodły, iż cały naród jednakim tochnie duchem, i uczuciem przywiązania do dobra swojego. Ludzie znakomici cnotami, usługami i talentami, wybrani są od jednego do drugiego końca królestwa, do wyobrażania narodu. Nie masz żadney różnicy w zdaniu względem ich wyborów; najlepsi obywateli uzyskali pierwszeństwo. Czyliż więc można żądać lepszego dowodu, że nie żadna sekta zmianę naszą polityczną zrzuciła? Ci, którzy najpierw za nowym porządkiem rzeczy odkazali się; ci, których sława sprawami politycznej odmiany naszej ogłosiła; nie byli wyłącznym przedmiotem wyborów. Czyliż kto mniema, iż, gdyby ta odmiana była jedynie dziełem sekty, fakcja ta nie domagałaby się, aby jej naczelnicy najpierwsze mieli znaczenie między reprezentantami narodu? Mocniejszym jestże dowodem przeciw rzuconey w Europie opinii, iż rząd u nas zostaje pod wpływem sekty, jest wielki przykład umiarkowania i tolerancji, jaki daliśmy ucywilizowanym narodom, pozwalając poselstwu i konsulom austriackim u nas sprawować bez przeszkody polecone im urządowanie, a to, kiedy nasz poseł zatrzymany był w Klagenfurcie, i nasz konsul odesłany z Medyolanu, jedynie na samo uwiadomienie go przez policyą. Gdyby nasz rząd mniej miał w sobie mocy, gdyby go fakcja jaka; której namiętności zawsze są porywcze i nieuśmierzone, ujarzmiła, zdołałaby powściągnąć wybuchnięcie dumy narodowej, oburzonej obywatelstwem się takowem? Co się tycze wad, jakie minister austriacki konstytucji hiszpańskiej zarzuca, użyliśmy naprzód uwagę, iż żadne obce mocarstwo nie ma prawa pochwalania lub ganienia trybu rządu, jaki niepodległy monarcha do krajów swoich zastosował; a potem, gdyby wypadało sądzić o gruntowności rządów z ich konstytucyj, tedy nie należałoby w teraźniejszej epoce podawać do rozwiązania zapytania, czy tę gruntowność samowolny tryb rządzenia lepiej, niż systemat konstytucyjny, zabezpiecza. Może mieć konstytucya hiszpańska wady; wszakże jej zasady mają piętno rozumu i cnot wszystkich; a naród ma widoczny interes wydoskonalenia ustaw swoich, tém bardziej, iż Król przyymując tę konstytucyą, zostawił parlamentowi narodowemu moc czynienia w niej odmian. Niechże więc gabinet wiedeński zaspokoi się co do tego punktu, bo my sami mocno pragniemy taką gruntowność i trwałość rządowi naszemu nadać, jaką dzieło ludzkie mieć może; w przekonaniu, iż najpierwszą dobrocią rządu konstytucyjnego jest zaważować kraj od wzruszeń; jakie równie dekapotyzm jak i swawolna wolność rządząją. Mądrość szanownych ludzi, których naród wybrał reprezentantami swoimi, wsparta szczerością i ojcowskimi uczuciami Króla, jest pewną rękomyą, iż naszego w tej mierze zapewnienia nie zawiodą wypadki. (Tu przystąpił minister neapolitański do rozbioru wiadomego artykułu traktatu wiedeńskiego z dnia 12 czerwca roku 1815, który się tycze król. Obojey Sycylii, a którego przepisów Król powróciwszy na tron dopełnił, lecz nie jest obowiązany wiecznie dopełniać; a potem tak pisze): „Przypuściwszy wreszcie, iż ten artykuł jest nazawsze obowiązującym, a zatem, iż miałaby Austria prawo obwiniania Króla o uchybienie onemu; tedy naprzód dowieść należy;

iz zdziałana w kształcie rządu naszego odmiana jest ustawom monarchicznym przeciwna. My, twierdzimy przeciwnie, że konstytucye ustalają trony, bo zasłaniają Monarchów od wszelkiego pocisku, i słusność ich praw zapewniają. Ale nie jest tu rozprawa nad teoryami, lecz idzie o dowiedzenie, jak to uczyniliśmy, iż w braku wszelkiej innej przyczyny, nie może Austria składać się umową, która tycze się innych czasów i innych okoliczności, ażeby swoje sprzeciwianie się naszej odmianie politycznej usprawiedliwiła.

Jakąż więc przyczynę mamy naznaczyć postawie, jaką Austria przeciw nam przybrała? Jaki cel tak znacznego i nagłego powiększenia jej wojska we Włoszech? Dopóki Król mógł mniemać, iż gabinet wiedeński przedsięwzięc ten krok, miał jedynie na celu utrzymanie dobrego porządku i wewnętrznej w krajach swoich włoskich spokojności, szanował on prawa, służące każdemu mocarstwu, robienia u siebie tego wszystkiego, co mu się najstosowniejsem zdaje. Ale od chwili, jak dwór wiedeński uporczywie odmawia wejścia w wytłumaczenie się z dworem neapolitańskim, i przyjęcia reprezentantów i agentów Króla Obojey Sycylii, tudzież Cesarz Jmć nie chce odpisać na poufne listy jego; odtąd jak gabinet austriacki rozstał się z notą do mocarstw sprzymierzonych, do ligi niemieckiej, i do rządów włoskich przeciw nowemu porządkowi rzeczy w Neapolu; odtąd nakoniec, jak gazety wiedeńskie i medyolańskie urzędowo przeciw nam powstają; Król uchyliłby uczuciu godności swojej, i temu, co wiennen walecznemu i ślachtetnemu narodowi, którego losy powierzyła mu Opatrzność, gdyby się okazał obojętnym na tak niepojęte postępowanie przyjaznego i sprzymierzonego rządu.

„A przeto, Król Jmć zalecił niżej podpisanemu, ażeby zgłosił się do Xięcia Metternicha z żądaniem wyraźnego wytłumaczenia się względem tego nadzwyczajnego uzbrajania się i postawy Austrii przeciw rządowi neapolitańskiemu, postawy, przeciwnej węzłom i uczuciom przyjaźni między obiema dworami. Król, który tyle dowodów serdecznej przyjaźni i przywiązania od N. Cesarza, swojego siostrzeńca i zięcia odebrał, nie wątpi, że objaśnienia w niniejszej nocie zawarte uprzątną opaczne wrażenia, jakie złość lub osobiste namiętności nieprzyjaciela spokojności Europy na nim sprawić mogły, i skłonią go do zaniechania nieprzyjacielskich zamysłów i kroków przeciw narodowi, wielkie cnoty jego uwielbiającemu. Jeśliby zaś co mogło świetność jego przyćmić, tedy zaiste najwyższe Królestwa Obojey Sycylii przez Austrią. Potomność załedwieby tej niesłusznosci mogła dać wiarę, zwłaszcza, iż toż samo mocarstwo nie było przeciwne małym krajom niemieckim, które sobie konstytucye nadały, i że żadnego kroku, przynajmniej publicznego, nie uczyniło przeciw Hiszpanii, za której posłaliśmy tylko przykładem.

„Wysokie mniemanie, które Król Jmć powziął o osobistych przymiotach N. Cesarza austriackiego, jest mu pewną rękojmią sprawiedliwości i mądrości jego. Mniema Król, że się nie omyli, myśląc, iż rząd austriacki wywdzie z uprzedzenia przeciw nam, i że węzły przyjaźni, łączące niegdyś oba kraje, bardziey się wzajemnem obu narodów dobrem umocnią. Ale, jeśliby ta nadzieja zawiodła, Król i cały naród

postanowiwszy bronić do upadłego niepodległości królestwa i konstytucyi, tego palladium praw swoich i najmocniejszej podpory monarchii, gotowi są raczej zagrzebać się w gruzach oyczyny, niż poddać karki pod obce jarzmo. Przykład bohatyrskiego odporu hiszpanów despotyzmowi Napoleona ożywiłby nas w tym razie. A jeżeli gabinet wiedeński odbiera rzetelne doniesienia z Neapolu, nie poczyta za przesadę tego co mu zwiastujemy. Niżej podpisany prosi Xięcia Metternicha, ażeby pokazał tę notę N. Cesarzowi, i przysłał jak najszybciej wyraźną odpowiedź na nią, abyśmy wiedzieli, co mamy sądzić o zamiarach dworu wiedeńskiego. Jestem i t. d.

Podpisano: *Xiążę Campo-Chiaro.*

LOMBARDYA.

Piszą z Medyolanu pod dniem 18tym listopada. „Od trzech dni wojsko austriackie jest na stopie wojennej i w gotowości do rozpoczęcia wojny. Oczekujemy jeszcze 40,000 świeżego wojska.

Rozporządzeniem z dnia 22go listopada wprowadzenie koni nie tylko w neapolitańskie, ale i do innych krain włoskich, zabronione.

PANSTWO PAPIEŻKIE.

Rozeszła się w Rzymie ważna wiadomość, iż osady wojskowe w Alessandryi i Turynie wykrzyknęły konstytucyą. Niektórzy prości żołnierze opierali się zrazu, ale wkrótce przez oficerów rozbrojonymi zostali. Wiadomość ta, która tak wielkie na umysłach sprawiła u nas wrażenie, nie jest jeszcze urzędowa; przywiózł ją handlowy goniec z Torlonia. Niektórzy ją nawet mają na fałszywą, zmyśloną jedynie dla wzruszenia i tak już niespokojnych umysłów.

Dnia 8go października uderzył piorun w kościół ś. Jana Laterańskiego w Rzymie, i strząsnął kilką pięknymi posągów.

TURCYA.

Dnia 3go października nowy poseł angielski Pan Frere miał uroczyste wysłuchanie u W. Sultana. Po mianey przez posła przemowie; sam W. Sultán odpowiedział.

Baba Basza, dowodzący wojskiem przeciw Alemu Baszy Janiny, umarł. Zastąpił go teraz Hassan Basza, namiestnik w Negreponcie, człowiek bez najmniejszych talentów i znajomości sztuki wojennej. Basza Janiny zamknął się w zamku, i opiera się dzielnie potężnym usiłowaniom oblegających. Synowie jego są już na miejscu swego wygnania.

Przybył do Nikomedyi nowy poseł perski z wielkiem uzaleniem się dworu swojego, i z żądaniem rychłej i należytej sprawiedliwości za znieważenie małżonki Szacha perskiego roku przeszłego w Erzerum. W podróży przedsięwziętej do ziemi świętej przybyła ona do tego nadgranicznego miasta. Tureccy celnicy pod pozorem rewizyi przedarli się aż do namiotu, w którym Monarchini ukrywała się przed wzrokiem całego świata. Zbrodnia ta, której krew nie zdołałaby obmyć, na szczęście nie przyszła do skutku; na najszybciej bowiem wieść o tak zuchwałym i niedoznanym dotąd zamiarze, cały jej orszak wziął się do broni, namiot otoczył, a tak zapobiegł spełnieniu zbrodni. Ciekawi są wszyscy skutku pomienionego poselstwa.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 1503

Wilno dnia 15 Grudnia 1820 roku v. s.

Arendowna dzierżawa.

3 Izba Skarbowa Litewsko Wileńska podaje do wiadomości; że niżej w tabellach wyrażone Skarbowe dobra, w różnych powiatach Wileńskiej Gubernii położone, będą się oddawać w teyże Izbie przez publiczną licytacją roku 1821 miesiąca stycznia w dniach 8, 10 i 12, jedne które zupełnie zawakowały, te w 12letnią arendowną posesyją, drugie zaś które zostając już w takowej posesyi, i na innych prawach, za nieakuratne wnoszenie przez possessorów do skarbu należnego dochodu, od nich się odbierają do ukończenia lat tym nieakuratnym possessorom zakreslonych o których przy targach objawiono będzie i po zalicytowaniu jak pierwsze tak i drugie postąpią w posesyją z 12 apryla rzeczonego 1821 roku; przeto mający zamiar licytowania takowych majątkow raczą przybyć na pomienione termina do izby Skarbowey Wileńskiej lub też przysłać umocowanych, od siebie plenipotentów z ewikcyami odpowiedniemi dwuletniej intracie, jaka z ostateczney licytacji wypadnie, równie też ze świadectwami Sądu Gł. 2go Departamentu, o swobodności majątkow lub kamieniu w ewikcyą oddających się upewniającemi. Jeżeli zaś takowa ewikcyja przez żądającego licytować skarbowe dobra będzie złożona nie z jego własnego funduszu, to takowy powinien przy świadectwach Sądu głównego zabezpieczających ewikcyą złożyć, i kawencyyny dokument od tego komu wyrażone w świadectwie dusze lub kamienice należą. Nowembra 20 dnia 1820 roku.

Sowietnik Kołkowski.

Stoła Naczelnik Okołowicz.

Justyn Zdzitowiecki Gubernski Sekretarz.

O skarbowych majątkach w Wileńskiem Gubernii leżących, naznaczonych na oddanie z publiczney licytacji w 12letnią arendę za nieakuratną opłatę do skarbu dochodu teraźniejszyemi ich possessorami w liczbie których znajdują się i takie majątki, które będąc oddane z licytacji w 12letnią arendę dopiero w nową za nieakuratną opłatę do upłynienia terminu oddają się.										
N.	Nazwiska Majątkow. w Powiatach.	Stan majątkow wedle inwentarza, i onych dochod.								
		Powiatow.	Miejsczek.	Wsiow i zasian-kow.	Liczba rozmaite-go gatunku dy-mow.	Dusz męskiey pcy wedle rewizyi 1816 roku.	Roczna in-trata po-długlustracyi 1798.		Ceny za które już były w a-rendzie.	
							Srebrem		Srebrem	
							Ruble	kop	Ruble	kop.
Wileńskim.										
1	Papunże Dzierżawa	-	-	1	-	3	24	48	30	-
2	Koloboryszki Dzierżawa	-	-	1	5	19	67	6	-	-
3	Rotunce Dzierżawa	-	-	1	5	4	73	32	130	-
4	Gudelki Dzierżawa	-	-	-	-	-	90	-	96	-
Trockim.										
5	Nastkuny Dzierżawa	-	-	-	-	-	31	30	-	-
6	Mejeryszki	-	-	1	2	14	178	55	-	-
7	Trockie Woytcwstwo	-	-	-	Placow-ych 6	-	19	17½	-	-
8	Gryciuny	-	-	1	1	5	152	30	163	-
9	Buryszki	-	-	-	3	-	40	50	100	-
Wiłkomirskim.										
10	Kurkleckie Starostwo	-	-	1	11	63	1927	60¾	-	-
11	Okaynie	-	-	1	2	37	700	31¾	-	-
12	Kiermele Dzierżawa	-	-	1	-	1	90	-	-	-
13	Pupańskie Starostwo	-	-	1	6	42	1402	2	-	-
14	Kawle Dzierżawa	-	-	-	1	6	108	17	-	-
15	Hrubiszki Starostwo	-	-	-	1	30	222	95	-	-
Brasławskim.										
16	Obole Dzierżawa	-	-	1	4	11	57	60	67	-
Oszmiańskim.										
17	Jurgielany Starostwo	-	-	1	3	30	451	35	-	-
18	Baczeszniki	-	-	-	-	23	350	25	-	-
19	Krewskie Starostwo	-	-	1	1	254	2869	27¾	3360	-
Zawileyskim.										
20	Rusoliszki Dzierżawa	-	-	1	-	2	53	75½	58	-
Kowieńskim.										
21	Powierzchnie Dzierżawa	-	-	2	5	51	1173	64½	1825	-
Rosieńskim.										
22	Eyragola	-	-	1	1	5	1595	42	-	-
23	Milaycie	-	-	-	1	3	39	51½	-	-
24	Blańdzie	-	-	-	1	8	91	15¼	-	-
25	Miedniki Dzierżawa	-	-	1	1	12	303	33½	-	-
26	Biswoynele Dzierżawa	-	-	-	-	-	45	-	52	-
27	Zaszłoty	-	-	-	1	13	195	12	232	-
Szawelskim.										
28	Jodaycie Dzierżawa	-	-	-	-	-	30	-	38	-

Sowietnik Kołkowski

Stoła Naczelnik Okołowicz.

Justyn Zdzitowiecki Gubernski Sekretarz.

O skarbowych majątkach które w Wileńskiej skarbowej Izbie z publiczney licytacji w januar. mcu 1821 roku odbywać się mającey, oddawać się będą w 12letnią arendę z 12 apryla rzeczzonego 1821 roku.

N.		Stan majątkow wedle inwentarza i onych dochod.									
		Nazwiska majątkow wakujących w Powiatach.									
		Polankow.	Miasieczka.	Wsiow i za- ściunkow.	Liczba rozma- itego gatunku dymow.	Liczba po rewi- zji 1816 roku.	Dusz męzkiej plci po rewi- zji 1816 roku.	Roczna in- trata podług lustracyi 1798		Ceny za któ- re już były w arendzie.	
								Srebrem		Moneta nizey	
								Ruble	kop	Ruble	kop.
										Srebrem	
										2100	—
1	Twerskie Starostwo	2	1	9	77	185	1384	11			
	Upitskim.										
	W miescie Poniewieżu.										
2	Traktyer							2618	54		
3	Młyn							770	—		
	Trockim.									Assygnatami	
4	Wobole Dzierżawa					6		12	—	42	—
5	Nowosady Dzierżawa	1						133	50		
										Assygnatami	
6	Sudzintany część ziemi							10	80	39	—
										Assygnatami	
7	Wozniczany	1						35	70	202	—
	Brasławskim.										
8	Bernatowskiego część starostwa	1		4	11	5	408	15			
	Kowieńskim.									Assygnatami	
9	Ług Ostrów							54	87	220	—
	Rosieńskim.									Assygnatami	
10	Cyganiszki Dzierżawa							3	—	12	—
										Assygnatami	
11	Botosz Dzierżawa				1			30	52	135	—
										Assygnatami	
12	Jurydyka w Rossienach po Zukowskiej							9	—	70	—
										Assygnatami	
13	Dulki Dzierżawa			1	8	15	78	14		360	—
14	Morgiszki Starostwo	1		7	58	100	613	60			
	Oszmiańskim.										
15	Nerowka Dzierżawa				1			60	—		
16	Krawcowszczyzna							35	90		
	Zawileyskim.										
17	Pokreton wieś				33	86	480	28½			
	Szawelskim.									Assygnatami	
18	Peloynie Starostwo			1	1	3	51	—		355	—
	Majątki odebrane od byłych posseso- row za poczynione imi znaczne rema- nenta.										
	Wileńskim.									Srybrem	
19	Bystrzyckie Starostwo	2	1	16	294	555	4183	14½		4500	—
	Trockim.										
20	Streypuny i Butywuny Dzierżawa	1		2	4	12	228	—			
21	Gumbrany Dzierżawa							8	25		
	Brasławskim.										
22	Brasławskiego część starostwa	6	1	108	244	397	4045	97¼			
										Srybrem	
23	Sutorowicze	1		1	6	8	81	—		200	—
										Srybrem	
24	Milasze	1		1	12	38	278	40		425	—
	Oszmiańskim.										
25	Czotyryki Dzierżawa			1	6	19	182	25		188	—
	Kowieńskim.										
26	Krużonce Dzierżawa	1			16	7	335	10			

Sowietnik Kolkowski.

Stoła Naczelnik Okołowicz.

Justyn Zdzitowiecki Gubernski Sekretarz.

Sądy Exdywizorskie.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w dobrach Poawdruwii JW. Józefa Burniewicza vice marszałka w powiecie Szawelskim złożony przedsięwziął bez przerwy przyymować pretensye do rozbioru kredytorów rzeczonoego JW. Burniewicza a samę sprawę wziąć do namowy dnia 21 terażniejszego mca grudnia. Gdyby więc nikt z pretensorów nieopóźniał się w przyniesieniu swojej skargi, przez niniejszą awizacyą obwieszcza, a ktoby zaniedbał do tej daty poszukiwania, tego pretensya amisyą zapisać oświadcza. Protokół podpisali Tomasz Herubowicz Ziemski Szawelski i Exdywizorski Prezydent. Ludwik Bilewicz Ziem. Szawel. i Exdywizorski Sędzia. Tadeusz Milwid Ziem. Tel. i Exdyw. Sędzia.

O zgodności, z protokołem zaświadcza Ziem. Szawel. i Exd. Regent, Franciszek Piotrowicz.

5 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem Sądu Gl. 2go Depart. Guber. Lit. Grodzień. w roku 1818 mca listopada 9 dnia zapadłym na domiar satysfakcyi wierzycielom i pretensorom W. Karola Sellmitza majora przeznaczony, ad fundum majątku jego, Bryłow zwanego w Guber. Grodzień. w pcie Kobryń. położonego; w dniu 8 mca października roku terażn. w komplecie trzech osób zjechawszy, po załatwieniu czynności pierwszemu zjazdu właściwey, po nakazaniu komportacyi papierow na dzień 2 januar. następnego r. do kancelaryi Ziem. Ptu Kobryń., i wymiaru majątku Bryłowa do powtornego swego zjazdu dzień 3o mca marca 1821 roku przeznaczył, ażeby więc wszyscy wierzyciele W. Karola Sellmitza Majera i pretensorowie na terminie pomienionym z dowodami swych pretensyow jawili się, przez niniejszą awizacyą wzywają się z ostrzeżeniem upadku rzeczy stron niestawających. Dat w Bryłowie roku 1820 mca 8bra 10 dnia.

Grzegorz Kułakowski Chor. Ptu. Prużan. Prezyd. Exdywizor, Kasper Suzin Sędzia Ziem. Ptu. Kobr. Exdywizor, Karol Bortnowski b. Sędzia Ziem. Ptu. Wołkow. Exdywizor.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski dekretem remissyynym Sądu Gl. Lit. Wileń. 2go Depart. na usatysfakcyonowanie kredytorów v. Marszałka Oszmiańskiego Ignacego Wańkowicza naznaczony, w terminie przypadającym z tegoż dekretu do majątności Olginian w powiecie Wileńskim leżący zjechawszy, Sądy Exdywizorskie zareassumował, a przez dekret w dniu 6 decembra roku terażniejszego 1820 ogłoszony, komportacyą na wszystkich stronach przeznaczył i termin jey uzupełnienia do kancelaryi Grodzkiej Ptu Wileń. na sześćcio niedzielną persystencyą dzień 6 februaryi 1821 roku zamierzył, a między dalszemi wyrokami termin na oczewistą rozprawę dzień 1 septembra 1821 roku udeterminował, w którym terminie aby wszyscy kredytorowie i pretensorowie mający stosunki do funduszow v. Marszałka Oszmiań. Wańkowicza w oznaczonym terminie jawili się ostrzega. Dat 1820 xbra 7 dnia.

Franciszek Kleczkowski Sędzia Ziem. Ptu Troc. Prez., Aniół Kniak Zogiell Pisarz Ziem. Witkom. Exdywizor, Stanisław Glusztor Sędzia Grodz. Kowień. Exdyw., Józef Paszkiewicz Regent Gran. Oszm. i Exdywizor.

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątności Sebestyanowie za remissą Ziem. Dzesieńskie-

go ustalony, po odbyciu od samego debitora, i jego niektórych wierzycieli w terażniejszym zjeździe produktów; mimo kilkakrotnie uzupełnionych awizacyow, życząc jeszcze zobowiązać stron niestawających się do niezwłoczney stanności, po raz ostatni ostrzega, że następnego mca xbra 28 dnia terażniejszego r. do majątności Sebestyanowa zebrawszy się i do wysłuchania ostatecznych głosow przystąpiwszy, bez żadnych odkładow do namowy wezmie, i oczywisty ogłosi wyrok. Dat 1820 roku miesiąca 9bra dnia. Antoni Korsak prezydujący Exdywizor. Stefan Doboszyński Sędzia Ziemski Powiatowy Exdywizor. Kajetan Jesman Exdywizor.

Wezwanie.

3. Departament cywilny Sądu Gl. Lit. rozbie-
rając sprawę wierzycieli b. Marszałka Micewicza z rejestru remissyynego w porządku wypełnienia Ukazu rządzącego Senatu przywołaną, gdy uznał być potrzebnym weyrzenia w czynności Sądu exdywizorskiego, które skutkiem Ukazu rządzącego Senatu mają posługiwać do ustanowienia opinii; do-
czesna lub wieczysta exdywizya na byż na majątek Marszał. Micewicza decydowana a ztąd gdy asystencya wszystkich pretensorów do wyrażonego debitora funduszow jest konieczną, nadto jeszcze gdy uroszczona appellacyą od wyroku Sądu exdywizorskiego do wyświecenia czynności tegoż Sądu exdywizorskiego naystosowniej posługiwać może, a więc i zawołanie aktoratów po appellacyi wyniesionych ułatwia zebranie dowodów do nastąpić po-
winney za ukazem rządzącego Senatu od rodzenia
taxy dóbr Mar. Micewicza dyczyi przeto dzień 7my
januaryi roku następnego 1821 na przywołanie a-
ktoratów wspomnionych po appellacyi do dekretu
exdywizor. wyniesionych Sąd Gl. przez rezolucyą
4 xbra 1820 naznaczył; o potrzebie zatem jawie-
nia się wszelkiego rodzaju pretensorów i kredyto-
rów Micewicza Marszał. i tych nawet, którzy nade-
krete exdywizorskim nieznaidowali się awizuje
z ostrzeżeniem, że wyniknąć mogące niedogodno-
ści lub straty z niestanności pretensorów do ich
własney opieszałości i winy regulować się będzie.
Assesor Antoni Kwiatkowski. Regent Ferdynand
Wollodko.

Takową awizacyą podać do ogłoszenia przez
gazety dozwala się. J. Komar Prezes Depar.

3. Kommissya sądowa edukacyyna przez Nay-
wyższy Imienny Ukaz dnia 21 xbra 1807 roku, na
Gubernie Lit. Białoruskie, Mińską i obwód Biało-
stocki ustanowiona, wszystkim kogo to interesso-
wać może, podaje do wiadomości: iż w skutek U-
kazu rządzącego Senatu pod dniem 21 8bra b. r.
w którym wyrażone jest Naywyższe przez Jego
Cesarską Mość naznaczenie Członków do ciągłego
bez przerwy kompletu sądowego tej jurydyk-
cyi, postanowiła udzielając czas interessowanym
stronom do należytego przygotowania się w spra-
wach tej jurydykcyi właściwych, naznaczyć na
otworzenie posiedzeń sądowych dzień 11 mca lu-
tego roku następnego 1821, i przez podanie niniey-
szego obwieszczenia dla trzykrotnego ogłoszenia
w gazecie tuteyszej, wzywa wszystkich interesso-
wanych, ażeby w naznaczonym dniu 1 mca lutego
przystąpili ze wszelką gotowością w sprawach
podległych rozbiórowi sądowemu w tej kommissyi.
Dnia 9 decembra 1820 roku. Prezes aktualny
Radca Stanu i kawaler Michał Römer. M. Dmo-
chowski Pisarz.

2. Jan Łuczyński nauczyciel fizyki w Liceum
wolińskim dnia 22 listopada zszedł z tego swia-
ta, wzywają się przeto successorowie zmarłego aby
się stawili jek nayrychley w Krzemieńcu z pra-
wnemi dowodami dla odebrania pozostałości po
nauczycielu Łuczyńskim.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

NOWE DZIEŁA.

Nauka praktyczna około rozmnożenia owiec hiszpańskich w Rosyi zastosowana do użycia we włościach skarbowych i obywatelskich, ułożona w ministerjum spraw wewnętrznych i na rozkaz Najwyższy w języku rossyjskim wydana. Można dostać w Redakcyi gazety Kurjera Litewskiego. Cena kop. 40.

Nowe dzieła z prenumeraty.

2. *Dzieło o ekonomii politycznej Jakóba, na którego przekład prenumerata w maju 1817 r. przy pismach peryodycznych wileńskich przez niżey podpisanego ogłoszona była, wyszło już z druku. Prenumeratorowie, którzy się zapisali na to dzieło, zechcą dla odebrania go udać się do tych samych aktorów, od których bilety na prenumeratę pobrali. Nauczyciel prawa natury ekonomii politycznej w Liceum Wolyńskiem.*

Michał Choński.

Dzierżawa.

1. *Litewsko Wileński Gubernialny Rząd stosownie do odezwy JW Zarządzającego Wileńską Gubernią podaje do wiadomości, iż do wzięcia w tutejszej Gubernii przez publiczną licytację w izbie skarbowej odbywać się mającą, pocztowych stacyi, przeznaczone są termina 27 i 29 styczni, oraz 1 february 1821 roku; a ztym życzący one licytować, raczą napomienione termina z dostatecznymi ewikcyami jawnie się do wzmienionej skarbowej izby. Datt w Wilnie roku 1820 mca xbra 14 dnia.*

Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

Franciszek Perzanowski Guber. Sekretarz.

1. *Puszcza się w trzyletnią lub sześciolletnią dzierżawę od 1. Jana roku 1821 folwark Miniewicz z awulsem Ponizany o 4 mile od Grodna nad rzeką Niemnem, w gruntach dobrych pszennych i żytnich, z wygodnym i obszernym domem mieszkalnym, porządnym zabudowaniem gospodarskim, i wszelkimi wygodami, dymow włościńskich piaszczynowych 40. W tymż majątku jest więcej 3 włók lasu sosnowego w ogóle do przedania jest w nim drzewo towarne, budowlowe, opałowe i mniejsze, las ten leży o ćwierć mili od Niemna. Tak o dzierżawę folwarku jak i o kupno całkowite tego lasu, można umawiać się i ugodzić w tymże majątku Miniewiczach najdalej jednak do 1 marcar. 1821 kontrakt będzie zawarty.*

Promulgacja Dekretu.

2. *Sąd Ziem. Ptu Wileń. obwieszcza interessowane strony iż dekret w sprawie ogólnej exakcyjnej kahału Wileń. na dniu 20 tegoż mca decembra objawionym będzie roku 1820 mca xbra 12 dnia.*

Jakób Towiański Ziem. Ptu Wileń. Pisarz.

3. *Sąd Ziem. Ptu Wilkomirskiego zajmując się ciągłym rozbiorem konkursowego dzieła sukcesorów zesłego Mikołaja Kościłkowskiego Marszał. z jego pretensjami, gdy się zbliżył ku konkluzji onego postanowił wszystkie interessowane strony zawiadomić, że w dniu 20 idącego dopiero mca xbra oczwieszczyć mający dekret zapromulgować przedsięwziąć. Dnia 7 xbra 1820 roku w Wilkomierzu. Piotr Zawadzki Sędzia Ziem. Wilkom. Michał Rouba Sędzia Ziem. Wilkom. Piotr Chorószewski Sędz. Ziem. Wilkom.*

Podrąda.

3. *Na dostarczenie potrzebnego dla Komendy Policji mieyskiej Wileńskiej na rok 1821 prowiantu, to jest: mąki około 672 czwartki i krup około 72 czwartki, odbywać się będzie w izbie rady miasta Wilna na Ratuszu w dniach 18, 20 i 21 teraż. mca xbra przed południem licytacja, aby więc życzący przyjąć na siebie dostarczenia tego prowiantu obowiązku, jawnie się na licytację z dowodami nie zawodności; w tém Rada miasta Wilna czyniąc niniejsze uwiadomienie zamieszcza one do gazety Kur. Lit. Dat dnia 9 xbra 1820 roku. Ludwik Karner R. M. W.*

Przedział.

2 *W skutek przedpisania pełniącego obowiązek Cywilnego Gubernatora Wileń. Wice-Gubernatora i kawalera Horna, uwiadamia się przez niniejsze, czy nie zechce kto kupić różnych rzeczy zostawszy się po śmierci odstawnego podpułkownika Dyuchanowa. Żadające mają się jawnie do Wileńskiej mieyskiej Policji na termina 1 21go, 22go, 23go i 24go teraż. mca. Jan Terpiłowski Inspektor.*

Tytularny Sekretarz Hutowicz.

Portrety Sławnych Polaków.

Przed kilką miesiącami ogłosiłem w pismach publicznych prospekt i prenumeratę na dzieło pod tytułem: PORTRETY WŚLAWIONYCH POLAKÓW. Przedmiot ten wiele trudów w wyszukaniu dokładnych wzorów, wytrwałej pracy w wykonaniu i znacznych nakładów wymagający; wreszcie, nieznana dla wielu w tym nowym rodzaju pracy zdolność samegoż autora; zrodziła może nie w jednym ze znawców wątpliwość, czyli przedsięwzięcie to, pomyślnie dokonaniem byź może? I dla tego zapewne nie otrzymałem dotąd tej pomocy, jakiej rodak w tak ważnym i pierwszym w kraju naszym zawodzie, spodziewać się miał prawo. Nie zrażony tą niepomyślnością, z dziesięciu, podług ogłoszonego prospektu oddziałów, trzy już na widok publiczny wydałem: czwarty w następującym miesiącu z pod prassy wyйдzie, które za miarę zdolności i usiłowań moich, służąc tymczasowo mogą. Opisanie żywotów wślawionych Meżów, bądź w radzie, bądź w naukach, bądź na polu chwały w tych oddziałach umieścić się mających, przyjąć na siebie raczył znany z gorliwości o pomnożenie sławy narodowej, ALEXANDER Hrabia CHODKIEWICZ. Wsparty tym dowodem wytrwałego poświęcenia się mojego około wspomnionego dzieła, korzystając przytęm z zebrań się w stolicy tylu światłych i dostojnych osób; postanowiłem powtórzyć ogłoszenie prenumeraty, z tē ostrzeżeniem; iż za dwa, a dla zagranicznych za trzy miesiące od daty dzisiejszej zamkniętą zostanie. Ograniczona liczba do 150 exemplarzy, najmniejsza ile byź może cena 240 złp. wynosząca, w porównaniu z kosztem jakiego wypracowanie, ważność i ozdoba takiego dzieła wymaga; dostatecznym będzie dla publiczności dowodem, iż nie chęć zysku, lecz jedynie zamiar stania się użytecznym rodakom miałem na celu.

W następującym czwartym oddziale umieszczonemi będą:

1. TADEUSZ CZACKI.
2. REYTAN POSEŁ.
3. KAZIMIERZ PUŁAWSKI.
4. JENERAŁ CHŁOPICKI.

Prenumerata przyymuje się w xiegarni Zawadzkiego w Wilnie, u Glücksberga w Krzemieńcu, u JX. Czarneckiego Sekretarza Towarzystwa Przyjaciół Nauk mieszkającego u XX. Pijarów i u samego wydawcy w Warszawie.

Lista prenumeratorów z ostatnim oddziałem wydana będzie.

W. Sliwicki.

Dnia 3 paździer. 1820 r.